

בש"פ 3165/19 - מדינת ישראל נגד אסף מנגי

בבית המשפט העליון

בש"פ 3165/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אסף מנגי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 47429-08-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

בשם המבקשת: עו"ד טל (אדיר) כהן

בשם המשיב: עו"ד אבי כהן

החלטה

מונחת בפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ל-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 22.5.19 או עד למתן פסק דין בת"פ 47429-08-18. יובהר כי ניתנה החלטה בדבר מעצר ביניים על ידי, מכוחה מוחזק המשיב במעצר בשלב זה.

1. המקרה מורכב וחריג. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות רכוש - שוד מזוין, כניסה והתפרצות למקום מגורים (4 עבירות) וגניבה (3 עבירות). דבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מוסכם על הצדדים. הקושי בעניין

עמוד 1

הוא מצבו הנפשי של המשיב, וליתר דיוק אחריותו הפלילית בזמן המעשים המיוחסים לו. המערער מוחזק כעת בתנאי מעצר באשפוז במב"ן.

טענה מרכזית של הסנגור היא כי בתיק אחר המתנהל נגד המשיב [ת"פ (שלום - ת"א) 70603-07-17] נקבע כי המשיב אינו אחראי למעשיו ואינו כשיר לעמוד לדין. אף חלה התפתחות נוספת על פי הודעה חדשה שנשלחה לעיוני שבוע האחרון לפיה המשיב אף שוחרר מצו אשפוז באותו תיק. הסנגור מדגיש כי המדינה לא יכולה לדבר בשני קולות בתיקים השונים ואולם המדינה טוענת כי על סמך חוות דעת מקצועית שבידה, נכון למועד ביצוע העבירה בתיק הנוכחי המשיב היה אחראי למעשיו. עוד יצוין כי הסנגור אינו מסכים כי מרשו מסוגל לעמוד לדין בעת הזאת, אך כאמור טוען לחוסר אחריות פלילית.

2. לרבדים אלו יש להוסיף כי הליכי המעצר עברו גלגולים שונים ובשלב מסוים נבחנה האפשרות שהמשיב ישוחרר לטיפול קהילתי. אך משלא היה מקום לקליטת המשיב בטיפול זה הוסכם בשלב מסוים כי ייעצר בתנאי אשפוז במב"ן.

עקב המיקוד במצבו הנפשי של המשיב ובבחינת חלופות שונות, טרם החל שלב שמיעת הראיות בתיק - נקבע מועד אחד לשמיעת ראיות ביולי ומועד אחר בספטמבר. עיקר המחלוקת כעת נסובה סביב עמדת המדינה לפיה זכותה להוכיח שהמשיב אחראי למעשיו שכן ההחלטה שאינו אחראי למעשיו בתיק הקודם איננה מחייבת למועד הרלוונטי כאן. לעומת זאת, בא כוח המשיב סבור כי המדינה למעשה מנועה מלטעון את הדברים על רקע השתלשלות ההליכים הקודמים.

כאמור, המקרה אינו קל והוא אף מתפתח. מנקודת מבט של הראיות הנדרשות אין זו המסגרת לדחות את עמדת המדינה ביחס לאחריות הפלילית של המשיב או לעמוד על סיכוייה. די לקבוע כי אין לשלול את עמדתה כאשר בידה חוות דעת שתומכת בה. סבורני שתיק זה שונה בנסיבותיו מתיקים אחרים ולכן אין להיעתר לבקשת ה-90 ימים באופן מלא. חשוב שבית משפט זה יעקוב מקרוב יותר אחר השתלשלות ההליכים. כאמור, קבוע דיון לשמיעת ראיות בחודש יולי. בנוסף, נראה כי הסנגור רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר עקב הנסיבות, לרבות השחרור מצו האשפוז בתיק האחר. אין בכך להביע עמדה אלא לנווט את הסוגיות שבמחלוקת בדבר המשך המעצר למסגרות המתאימות. ככל שמדובר על בקשת הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נחה דעתי כי הכף עודנה תומכת בעמדת המדינה אם כי לא באופן מלא כאמור. זאת, מבלי למנוע מהסנגור להגיש בקשה נוספת לבית המשפט המחוזי ומבלי להביע עמדה היה ותוגש בקשה זו, כאשר זכויות שני הצדדים שמורות להם.

סוף דבר, מעצרו של המשיב מוארך ב-48 ימים נוספים. סה"כ מעצרו של המשיב מוארך ב-72 ימים החל מתאריך 22.5.2019, או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 47429-08-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בסיון התשע"ט (12.6.2019).

ש ו פ ט
